

FRANKFURTSKÁ DEKLARACE

KŘESŤANSKÝCH & OBČANSKÝCH SVOBOD

Úvod – Křesťané proti zneužívání moci

V průběhu lidských dějin je někdy nutné, aby lidé dobré vůle vystoupili proti zneužívání moci. Mělo by se tak dít pouze po zralé úvaze a po modlitbách, a i tehdy v postoji pokory a s úctou k autoritám, které byly Bohem ustanoveny. Takový protest by měl být vyjadřován v naději, že občanské autority, u nichž se zjistilo, že omezují práva a svobody, snad přece jen dostojí své odpovědnosti jako jejich právoplatní strážci.

Několik znepokojených pastorů z různých kontinentů, kterých se dotkla nastupující totalita státu nad všemi sférami společnosti, zejména církve, a nerespektování Bohem daných a ústavou zaručených práv během covidové krize, se spojilo ve společném úsilí, aby vytvořili slavnostní prohlášení, které se snaží odpovědět na tyto hrozby nadčasovými pravdami Božího slova. Následující prohlášení a odmítnutí, odvozená z biblických principů, předkládáme ke zvážení všem křesťanům a příslušným autoritám v naději, že tento dokument bude zdrojem světla a síly pro věrné svědectví o Ježíši Kristu v dnešní době.

2S 12,1–14; Sk 4,24–29; Ř 13,1–7; 1Pt 2,13–14

Článek 1 – Bůh Stvořitel jako svrchovaný zákonodárce a soudce

Prohlašujeme, že Trojjediný Bůh – Otec, Syn a Duch svatý – je jediným Stvořitelem všech viditelných i neviditelných věcí, je pozeňnaným a jediným svrchovaným vládcem a konečným zákonodárcem pro veškeré lidské počínání. Věříme, že ve svatých Písmech a ve svědomí lidí zjevil neměnnou morálku, která má kořeny v jeho vlastním charakteru a která určuje povahu dobrého a zlého jednání pro všechny lidi v každé době. Bůh jako zákonodárce určil den, kdy bude svět spravedlivě soudit skrze jednoho muže, vzkříšeného Pána Ježíše Krista. Jemu náleží čest a věčná vláda. Amen.

Odmítáme tedy, že neosobní hmota je konečnou skutečností, která stojí za všemi věcmi, a odmítáme také přesvědčení, že lidské jednání je pouze biologickým nebo sociologickým jevem. Protože Bůh je konečným zákonodárcem a soudcem, popíráme právo jakékoli pozemské autority určovat morálku a vyžadovat od svých občanů bezpodmínečnou poslušnost, jestliže je v rozporu s Božím zákonem. Máme také dobré důvody zpochybňovat etické výroky a morální vizi moderního státu, protože jejich sekulární humanismus a relativistická etika nemají žádný transcendentní základ pro lidské chování nebo morálku.

Gn 1,1; 2,15–17; Ex 1,17; 20,1–17; Joz 2,3–6; Ž 9,7–8; Da 6,11; Mi 6,8; Mt 28,19; Sk 4,19; 5,29; 9,25; 12,17; 17,31; Ř 1,32; 2,14–16; 11,36; Ko 1,16; 1Tm 1,17; 6,15–16; 2Tm 3,16–17; Žd 11,3; Jk 4,12; Zj 4,11

Článek 2 – Bůh jako zdroj pravdy a úloha vědy

Prohlašujeme, že Bůh, Stvořitel, je Pravda, a proto existuje objektivní pravda, kterou lze odvodit z jeho zjevení v Písmu a přírodě a z všech skutečností, které lze věrohodně ověřit. Podporujeme vědu, která se snaží pomocí vědeckých metod a diskuse objevovat pravdy, které Bůh vložil do přirozeného světa. Rovněž prohlašujeme, že věda má svá omezení, včetně neschopnosti autoritativně se vyjadřovat k oblastem, které nejsou v její kompetenci, a že má sklony k tomu mýlit se, když má nedostatek údajů. Jelikož člověk upadl do hříchu, prohlašujeme dále, že všechny jeho myšlenky, dedukce i lidské instituce obsahují jistý stupeň zkaženosti, což vede k manipulaci s pravdou, k jejímu zkreslování nebo potlačování.

Proto odmítáme, že by lidské vlády byly morálně a ideologicky neutrální a vždy věděly nebo hledaly to, co je dobré pro občany, a že by se jejich prohlášením mělo bezvýhradně důvěřovat. Odmítáme jakékoli klamání, vyvolávání strachu, propagandu a indoktrinaci ze strany státu a masmédií, odmítáme takové zpravodajství o důležitých světových tématech, které je předčasné, selektivní nebo ideologicky manipulativní. Dále odmítáme tvrzení ohledně takzvaného „vědeckého konsensu“, který opouští vědeckou metodu a ignoruje nebo potlačuje obavy disidentských hlasů. Stejně tak odmítáme vedoucí roli vědy, protože i když vědecké poznatky správně popisují určitý jev, nemohou adekvátně a normativně řešit spletnost společenské reality ani předepisovat opatření, která mají etické důsledky.

Gn 6,5; Ž 19,1–8; 31,6; 119,160; Kaz 7,29; J 3,33; 14,6; 16,13; 17,17; Ř 1,18–20; 2K 4,2; Ef 2,3; 1Tm 3,15; 2Tm 3,16–17; Jk 2,9; Zj 13,11–15

Článek 3 – Lidstvo jako obraz Boží

Prohlašujeme, že každá lidská bytost je stvořena k Božímu obrazu a podle jeho podoby (imago Dei), a proto má přirozenou důstojnost a hodnotu spolu s určitými nezcizitelnými právy a svobodami nezbytnými pro řádný lidský život. Tato práva a svobody zahrnují právo na společnou bohoslužbu, právo na osobní a mezilidské vztahy, právo žít se vlastní prací, právo podílet se na důležitých událostech lidského života, jako je možnost utěšovat nemocné a umírající (zejména z vlastní rodiny), účastnit se pohřbů, být svědkem narození vlastního dítěte, uzavírat manželství při veřejném shromáždění, mít společenství a jíst společně s ostatními a být zapojen do společensky prospěšné činnosti. Rovněž potvrzujeme, že vlády by měly uznat, že každý člověk je zodpovědný za své vlastní tělesné blaho, a měly by chránit právo na osobní lékařské seburčení.

Odmítáme proto nelidské jednání státních orgánů nebo jakýchkoli jiných institucí, které by jakoukoli osobu podrobovaly psychologické manipulaci a zastrašování. To zahrnuje i posilování podezřívavosti vůči ostatním tím, že jsou vykreslováni jako potenciální hrozba pro společné i individuální blaho. Stejně tak se stavíme proti tomu, aby stát svým občanům nařizoval lékařská opatření, a proti kriminalizaci, nucené segregaci, zbavování profesních práv a jakémukoli jinému zbavování práv osob, které se rozhodnou nepodřít se státní zdravotní politice. Odmítáme proto všechny formy lékařského

nátlaku a jakéhokoli omezování osobních svobod osob, které nejsou nakaženy žádnou nakažlivou a život ohrožující nemocí; to zahrnuje i zavádění očkovacích průkazů, dodržování sociálních rozestupů nebo nošení roušek jako všeobecné podmínky pro vstup na veřejná místa nebo pro účast na pracovním či společenském životě. Rovněž odmítáme globální trendy směřující k transhumanismu a technologickému dohledu a kontrole nad lidskými bytostmi, protože podkopávají rozhodování člověka, které je naprosto zásadní pro naše Bohem dané poslání žít jako nositelé jeho obrazu.

Gn 1,26–28; 2,24; 9,6; Ex 20,9; Da 3,1–30; Mt 25,31–40; 1K 6,12–20; 1Te 4,11–12; Jk 3,9; 5,14–15; Zj 13,16–17

Článek 4 – Pravomoci dané Bohem a meze autority

Prohlašujeme, že všechny pozemské autority odvozují svou autoritu (tj. „právo být poslouchán“) od Boha, který je nade všemi a jemuž všichni budou skládat účty. Věříme, že Bůh stanovil různé oblasti jejich odpovědnosti (tj. pravomoci), a tím určil hranice jejich autority. Bůh svěřil občanským vládám pravomoc odměňovat dobro a trestat zlo a chránit Bohem daná práva a svobody udělené všem lidem. Pravomoc svěřil také církvi v jejích různých vyjádřeních zejména k tomu, aby kázáním Božího slova získávala učedníky ze všech národů a aby zakládala a spravovala společenství vykoupených věřících žijících pod Kristovou vládou. Kromě toho svěřil pravomoci rodině jako základní jednotce společnosti, aby upevňovala společenskou soudržnost a zachovávala sexuální věrnost a aby chránila, zaopatřovala, vychovávala a vzdělávala děti na cestě ke Kristu. Prohlašujeme, že jako občané, rodiče a křesťané máme na základě těchto pravd právo svobodně se rozhodovat o svém přesvědčení a chování.

Odmítáme proto totalitní ideologie vlád, které neuznávají hranice své autority a uzurpují si pravomoc, kterou Bůh svěřil církvi nebo rodině. Zejména odmítáme snahu vlád určovat víru a chování svých občanů vytvářením autoritářské společnosti, v níž má stát absolutní moc. Takový totalitarismus a etatismus je postaven na přesvědčeních, která od základu nově definovala dobro a zlo a přirozenost člověka a jsou v rozporu s Božím uspořádáním světa. Důsledkem takových přesvědčení je okleštění osobní a náboženské svobody a vyvolávání ideologické nesnášenlivosti, která se snaží umlčet, zrušit a převychovat ty, kdo s ní nesouhlasí. Jsme také proti názoru, že děti jsou majetkem státu, a tudíž subjekty, které mají být indoktrinovány, a rovněž se stavíme proti jakémukoli navádění dětí k lékařským zákrokům bez souhlasu rodičů a proti manipulaci s nimi.

Dt 6,6–7; Mt 22,20–21; 28,18–19; J 17,14; Ř 12,1–2; 13,1–7; Ef 5,21–6,4; Fp 2,14–16; Ko 3,18–20; 1Tm 2,1–2; Žd 13,17; 1Pt 2,13–14; 4,15; Zj 13,7–8

Článek 5 – Kristus jako hlava církve

Prohlašujeme, že církev patří Pánu Ježíši Kristu, protože za ni zaplatil svou smrtí, a že se ve všech věcech víry a života zodpovídá pouze jemu. Věříme, že Kristův příkaz odevzdat císaři (tj. civilní moci), co patří císaři, a Bohu, co patří Bohu, ustanovuje funkční nezávislost církve na státu. Věříme, že Kristus, který je Pánem nade všemi,

vyzývá všechny bez jakéhokoli rozdílu, aby se v jeho jménu svobodně a pravidelně shromažďovali v místních shromážděních, aby ho hledali a sloužili mu v pravdě a v lásce. Dále prohlašujeme, že činnost místní církve, pokud se jedná o hlavní projevy uctívání, má být řízena pouze Kristem.

Odmítáme proto, že by jakákoli jiná autorita měla nad církví pravomoc upravovat jakékoli její záležitosti ve věcech víry a praxe nebo její činnost odsouvat do postavení, které není podstatné. Odmítáme tedy veškeré kroky státu, které nad církví uplatňují donucovací opatření a kriminalizují, omezují nebo regulují jakoukoli její činnost, která je vykonávána jako služba jejímu Pánu. A konečně se bráníme trendu, kdy se digitální platformy v křesťanské bohoslužbě a službě stávají náhradou za shromáždění a osobní službu, které jsou pro naši víru zásadní.

Mt 18,20; 22,21; Sk 5,28–29; 10,36; 20,28; Ř 13,6–7; 1K 12,12–13; 2K 4,5; 5,10; Ef 1,20b–23; 3,20; 4,15–16; Ko 1,27; 1Tm 6,3–5; Žd 10,24–25; Zj 5,9

Výzva k úctě, pokání a odporu

Vyjadřujeme vděčnost těm občanským autoritám, které respektují základní povahu těchto křesťanských přesvědčení a praktik a které chovají velkou úctu k individuálním a náboženským svobodám. Ty občanské autority, které tyto svobody nerespektují, vyzýváme, aby činily pokání a znovu se staly ochránci svobody a práv, která Bůh dal všem lidem, aby se kvůli zneužívání své Bohem dané autority nestaly předmětem Božího hněvu. Tomu, kdo nás chce přinutit, abychom poslouchali sekulární stát namísto Boha, uctivě, ale rozhodně říkáme (podobně jako tři židovští mládenci, kteří se odmítli klanět Nebúkadnesarově zlaté soše): „Nám není třeba dávat ti odpověď. Jestliže náš Bůh, kterého my uctíváme, nás bude chtít vysvobodit z rozpálené ohnivé pece i z tvých rukou, králi, vysvobodí nás. Ale i kdyby ne, věz, králi, že tvé bohy uctívat nebudeme a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se nepokloníme“ (Da 3,16–18).

Našim bratrům a sestrám v Kristu po celém světě vzkazujeme: „Budte rozhodní a udatní, nemějte strach a neděste se, neboť Hospodin, váš Bůh, bude s vámi všude, kam půjdete“ (Joz 1,9). Zdá se, že svět vstupuje do období zkoušek, které se týkají nejen církve, ale každého, kdo věří ve svobodu a staví se proti tyranii. Postavme se na stranu těch, kteří jsou tvrdě stíháni, zatýkáni nebo násilně izolováni, protože se rozhodli dělat to, co je správné. Budme solidární s těmi, jejichž církve jsou násilně zavírané nebo kteří jsou vyháněni ze svých sborů. Pomáhejme těm, kdo jsou pokutováni nebo přišli o zaměstnání kvůli Kristu a podporujme je praktickým způsobem. A prosíme naše bratry a sestry, kteří celý život žijí pod pronásledováním, aby se za nás modlili, aby nám Bůh dal milost žehnat těm, kdo nás pronásledují, a modlit se za ně, aby nám dal odvahu stát pevně ve víře jako jeho svědkové a aby nám ten, který je Pánem nade vším, dal sílu zůstat věrnými a vytrvat až do konce. Amen.

2S 12,1–14; Da 5,22–23; Mt 24,12–13; 1K 16,13–14; Ef 5,10–13